

**Academia Oamenilor de Știință din România
Universitatea OVIDIUS din Constanța**

**Conferința Științifică Națională de Primăvară 2008
a Academiei Oamenilor de Știință din România**

ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE

8-10 mai 2008, Dorna Arini, Suceava

PROGRAM

VINERI 9 MAI 2008, DESCHIDERE:

REPERE ORARE		Nr.	Vor expune:
10:00	10:15	1	General Prof. Univ. Dr. VASILE CÂNDEA SUBIECT REZERVAT
10:15	10:30	2	AUTORITĂȚILE LOCALE CUVÂNT DE BUN-VENIT
10:30	10:45	3	Academician AURELIU-EMIL SĂNDULESCU <i>Desacralizarea și resacralizarea, între profan și sacru</i>
10:45	11:00	4	Prof. Dr., Mb. Coresp. Acad. Rom. DOREL ZUGRĂVESCU SUBIECT REZERVAT
			Episcopul Vâlcei, GHERASIM CRISTEA SUBIECT REZERVAT
11:00	11:15	5	Scriitorul DINU SĂRARU SUBIECT REZERVAT
11:15	11:30	6	Prof. Univ. Dr. IPS TEODOSIE PETRESCU SUBIECT REZERVAT
11:30	11:45	7	Prof. Univ. Dr., Rector WILHELM DANCĂ SUBIECT REZERVAT

VINERI 9 MAI 2008

REPERE ORARE		Nr.	MODERATORI: <i>IPS Prof. Univ. Dr. Macedon (Teodosie) Petrescu</i> <i>Prof. Univ. Dr. Victor Ciupină</i>
11:45	12:00	8	Prof. Univ. Dr. MIHAI GOLU <i>Puncte de intersecție și de separație între psihologia obiectivă și religie în interpretarea vieții psihice a omului</i>
12:00	12:15	9	Prof. Univ. Dr. CONSTANTIN VLAD <i>Religia și raporturile dintre civilizații în condițiile globalizării</i>
12:15	12:30	10	Prof. Univ. Dr. VASILE CRISTEA <i>Religie – Ecologie</i>

12:30	12:45	11	Prof. Univ. Dr., Rector, VICTOR CIUPINĂ <i>Dialogul Fizică - Teologie, posibil suport al dialogului dintre Știință și Religie</i>
12:45	13:00	12	Prof. Univ. Dr., Prorector, NICOLAE DURĂ <i>Religie și Cultură în Scythia Minor</i>
13:00	13:15	13	Prof. Univ. Dr. MĂRGĂRIT PAVELESCU <i>Considerații asupra raportului dintre știință și religie</i>
13:15	13:30	14	Prof. Univ. Dr. ELIADE ȘTEFĂNESCU <i>Știința și religia ca moduri complementare de înțelegere a unui sistem real, care întotdeauna este cuantic și deschis</i>
13:30	13:45	15	Prof. Univ. Dr. VIORICA E. UNGUREANU <i>Conștiință și credință</i>

Pauză 13:45 – 15:30

VINERI 9 MAI 2008, după-amiaza

REPERE ORARE		Nr.	MODERATORI: <i>Prea Sfantia Sa Gherasim Cristea, Episcopul Ramnicului</i> <i>Prof. Univ. Dr. Mihai Golu</i>
15:30	15:45	16	Doctor biologie MARIANA-DANIELA MANU <i>Fenomenul de bioluminescență – Lumină din lumină</i>
15:45	16:00	17	Prof. Univ. Dr. Ing. PAUL STERIAN <i>Fotonica - Știința și ingineria luminii</i>
16:00	16:15	18	Prof. Univ. Dr. Ing. ȘTEFAN IANCU <i>Știința între rațional și sacru</i>
16:15	16:30	19	Prof. Univ. Dr., Rector, ION NICOLAE <i>Forme de evoluție în gândirea religioasă</i>
16:30	16:45	20	Conf. Univ. Dr. Arhitect GHEORGHE IONAȘCU <i>Ecologia aplicată și rolul religiei</i>
16:45	17:00	21	Conf. Univ. Dr. Ing., CS1 VLADIMIR ȚICOVSCHI <i>Știință vs religie: convergență / divergență în spațiul ideilor și similitudini în domeniul economic</i>
17:00	17:15	22	Prof. Univ. Dr. Ing. PETRU ANDEA <i>Geneza - Un posibil itinerar științific</i>
17:15	17:30	23	Prof. Univ. Dr. Ing. ION CHIUȚĂ <i>Știință și religie</i>
17:30	17:45	24	Prof. Univ. Dr. TRAIAN D. STĂNCIULESCU <i>“Unitatea esențială” între religie și știință</i>
17:45	18:00	25	Preot, Ing. Fiz DUMITRU GRIGORE <i>Indicatori calitativi de sacralitate – posibilități de evaluare</i>
18:00	18:15	26	Conf. Univ. Dr. Preot ION STOICA <i>Repere privind întâlnirea religiei cu știința în căutarea adevărului</i>

18:15	18:45	<i>Imagini în amintirea Părintelui iubirii, Paisie Vasilioglu</i> <i>Minut de reculegere</i> <i>Discuții în urma primei zile</i>
-------	-------	--

SÂMBĂȚĂ 10 MAI 2008

REPERE ORARE		Nr.	MODERATORI: <i>Prof. Univ. Dr., Rector Wilhelm Dincă Dr. Murat Iusuf, Muftiu al Cultului Musulman din România</i>
09:30	09:45	27	Acad. LEON DĂNĂILĂ <i>Baza neurologică a conștiinței</i>
09:45	10:00	28	Acad. ION DEDIU <i>Doctrina despre noosferă și religie</i>
10:00	10:15	29	Asist. Univ. Dr. Costin Laurențiu CHITIMIA <i>Puterea rugăciunii în fenomenul vindecării</i>
10:15	10:30	30	Prof. Univ. Dr. MIRCEA CIUHRII <i>Progresul tehnico-științific în religie</i>
10:30	10:45	31	Arhitect ELENA ILIESCU <i>Îngerul văzut și gândirea arhetipală</i>
10:45	11:00	32	Prof. Univ. Dr. MARIOARA GODEANU <i>Biblia - îndrumar pentru menținerea sănătății</i>
11:00	11:15	33	Prof. Univ. Dr. BUTNARU GALLIA <i>De la genă la religie [1]</i>
11:15	11:30	34	Doctor Ing. VASILE CIUPA <i>Influența energiilor convenționale și neconvenționale asupra sistemelor biologice</i>
11:30	11:45	35	Prof. Univ. Dr. ION BERCEA <i>Științele Medicale - despre posibile cauze ale dispariției unor specii</i>
11:45	12:00	36	Prof. Univ. Dr. GHEORGHE MUSTAȚĂ <i>Între plăgile Egiptului și plăgile ecologice ale lumii moderne</i>
12:00	12:15	37	Dr. Medic VIRGIL RĂZEȘU <i>Medicina-religie, o relație binecuvantatoare [1]</i>
12:15	12:30	38	Dr. Medic VIRGIL RĂZEȘU <i>Mama și muzica celestă [2]</i>
12:30	12:45	39	Prof. Univ. Dr. RADU REY <i>Știință, Religie și munte</i>
12:45	13:00	40	Prof. Univ. Dr. RADU ȘTEFAN VERGATTI <i>Cearța universitarilor din Paris în secolul al XIII-lea</i>
13:00	13:15	41	CS1 Dr. Ist. VASILE BORONEANȚ <i>Probleme ale religiei preistorice pe teritoriul țării noastre</i>

13:15	13:30	42	Doctor Juridice LIVIU PANDELE <i>Corona - leagănul astrologiei umanității - civilizația din Carpați</i>
13:30	14:00	43	Dr. Ing. DAN ION PREDOIU <i>Lecturând Biblia ca laic creștin ortodox + LANSARE CARTE</i>
			Prof. Univ. Dr. MIRON SCOROBETE <i>Dacia edenică</i>

REZUMATE

VINERI 9 MAI 2008

11:45-12:00

8

PUNCTE DE INTERSECȚIE ȘI DE SEPARAȚIE ÎNTRE PSIHOLOGIA OBIECTIVĂ ȘI RELIGIE ÎN INTERPRETAREA VIEȚII PSIHICE A OMULUI

Prof. univ. dr. **MIHAI GOLU**, membru titular AOSR, S10, **București**
Președintele secției de Filosofie, Psihologie, Teologie și Jurnalism

Comunicarea pornește de la teza potrivit căreia psihicul în general, și psihicul uman în special, reprezintă cel mai complex și delicat fenomen din univers și în interpretarea naturii lui confruntarea dintre abordarea științifică și cea religioasă are caracterul cel mai deschis și, adesea, cel mai acut. Pe traiectoria acestei confruntări pot fi identificate, însă, atât puncte de intersecție - complementaritate, cât și puncte de separație. În categoria celor dintâi se menționează:

1. afirmarea naturii ideale, non-substanțiale a psihicului;
2. superioritatea psihicului uman față de cel animal;
3. susținerea dimensiunii morale ca element esențial al adaptării sociale.

Ca puncte de separație se specifică:

1. considerarea diferită a genezei psihicului;
2. considerarea diferită a realității ființei umane și a raportului suflet - corp;
3. considerarea diferită a existenței sufletului în timp.

Se conchide că, în ansamblul cunoașterii vieții psihice, psihologia și religia pot fi considerate complementare.

12:00-12:15

9

RELIGIA ȘI RAPORTURILE DINTRE CIVILIZAȚII ÎN CONDIȚIILE GLOBALIZĂRII

Prof. univ. dr. **CONSTANTIN VLAD**,
membru titular fondator AOSR, S10, **București**

Procesul globalizării, impulsionat de revoluția în informatică și în comunicații, modifică toate condițiile existenței umane. El se extinde și asupra

relațiilor dintre marile civilizații ale lumii contemporane. Acestea își multiplică și își diversifică punctele de contact. Tendința de a identifica modernizarea unor civilizații non-occidentale cu occidentalizarea este cauza promovării unui spirit de competiție, conflictual în raporturile dintre civilizații.

Religia, o caracteristică de bază a încheșării unor comunități umane în anumite tipuri de civilizație.

Ce aduce religia în contactele dintre civilizații: acceptare reciprocă și dialog sau, dimpotrivă, un element de confruntare? Condițiile pentru prevalența dialogului și cooperării între civilizații prin toleranță, respect reciproc între religii.

12:15-12:30

10

RELIGIE ȘI ECOLOGIE

Prof. univ. dr. VASILE CRISTEA,

Directorul Grădinii Botanice "Alexandru Borza",

Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca

Comunicarea noastră este, în esență, un rezumat al broșurii publicate de noi în 2007, în Editura Saga, Cluj-Napoca și își propune să continue dialogul necesar între o știință – ecologia și un fenomen cultural – religia, spre întărirea mișcării de protecție și conservare a naturii, respectiv a Creației.

Un accent deosebit se pune pe modul de interpretare a versetelor și perceptelor biblice, din perspectiva abordării integratoare (holistice, ecosistemice), situație care demonstrează că stăpânirea despre care vorbesc cei mai mulți autori este de fapt uzufructul. Așadar, versetul 1.28 din Facerea nu trebuie luat singular, ci coroborat cu alte versete din alte capitole, în care apar precizări și nuanțări ce ne conduc la concluzia că avem obligația, prin poruncă divină, să nu stricăm ceea ce, cu mare încredere, ne-a lăsat spre gestionare, Creatorul.

Scurta incursiune în abordările ecologice ale judaismului, islamului, hinduismului și buddhismului etc întărește afirmația anterioară și demonstrează rolul deosebit de important pe care religia îl poate juca în atitudinea oamenilor față de natură.

Convingerea noastră este că, un parteneriat între ecologi și ecologiști cu clerul și credincioșii poate stimula o mișcare plăcută lui Dumnezeu, poate consolida dialogul spre cunoaștere, înțelegere și acțiune. Iar, în final, poate fi schimbată atitudinea mai marilor lumii față de miracolul Terrei – viața, atât de amenințată astăzi de activitățile antropice.

12:30-12:45	11
Prof. Univ. Dr. VICTOR CIUPINĂ , Rectorul Universității Ovidius Constanța <i>Dialogul Fizică - Teologie, posibil suport al dialogului dintre Știință și Religie</i>	
12:45-13:00	12

RELIGIE ȘI CULTURĂ ÎN SCYTHIA MINOR

Prof. univ. dr. Pr. **NICOLAE V. DURĂ**,
Prorectorul Universității „Ovidius” **Constanța**

Încă din antichitate, religia și cultura s-au exprimat îndeosebi în tinda templelor, unde s-au aflat sub semnul unei motivații și inspirații de natură eminentemente spiritual-religioasă. De altfel, acestea au rămas sub marca tipologiei sacrului până în epoca modernă, fiind ilustrate de nume de referință ale culturii universale.

Pe pământul românesc de astăzi, religia și cultura s-au manifestat încă înainte de formarea poporului român. „Muzele” au fost la ele acasă încă de la începuturile culturii străromâne, a cărei obârșie urcă cu multe secole înainte de formarea poporului român. Că, la nordul Dunării, activitățile religios-culturale au fost puse sub semnul Muzelor ne-o atestă și faptul că, la începutul secolului al III-lea a. Hr., la Istros exista deja un **Μουσειον**.

Religia și Cultura au găsit un teren fertil și în așezările geto-dacice din spațiul danubiano-pontic, pe temeliiile cărora s-au ridicat cetățile Histria, Tomis, Callatis etc., în cadrul cărora acestea au fost înainte de toate un act de credință, pe care îl putem într-adevăr numi „o știință totală” (Platon, Republica, pt. a IV-a și a V-a). Exponenții acestei „științe totale” au fost uestiții „călugări sciți” din secolele V-VI, ctitori ai culturii medievale europene.

13:00-13:15	13
-------------	----

CONSIDERAȚII ASUPRA RAPORTULUI DINTRE ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE

Prof. univ. dr. **MARGARIT PAVELESCU**, membru titular fondator AOSR,
S2, **București**, Președintele secției de Fizică a AOSR

Eseul de față este o tentativă de găsi raportul corect dintre știință și religie. El începe prin a face o scurtă istorie a conflictului dintre știință și

religie. Continuă prin a avansa concepția cosmologică a științei în lumina ultimelor teorii apărute. În antiteză este prezentată și abordarea religiei în această privință, precum și încercările de conciliere ale celor două imagini, făcute de religie. În continuare este acordată o atenție specială rădăcinilor sociologice și mai ales biologice ale religiei, în lumina ultimilor cercetări raportate în literatură, arătându-se de ce religia continuă să fie prezentă în societățile umane în pofida creșterii nivelului educațional pe plan științific. În încheiere se arată că este mai potrivit ca religia să fie un arbitru moral în problemele societății, ocupându-se mai degrabă de chestiuni de etică și valori, decât de a impune revelațiile biblice ca adevăruri absolute. Lucrarea se încheie printr-o chemare la dezbatere continuă a oamenilor de știință, filozofilor și teologilor, pe măsură ce știința va avansa în elaborarea unei teorii cuprinzătoare asupra universului, pentru a explica de ce, în definitiv, există universul și noi, ființele, care am evoluat până într-atât încât ne putem gândi la acest lucru.

13:15-13:30

14

ȘTIINȚA ȘI RELIGIA CA MODURI COMPLEMENTARE DE ÎNȚELEGERE A UNUI SISTEM REAL, CARE ÎNTOȚDEAUNA ESTE CUANTIC ȘI DESCHIS

*Prof. Univ. Dr. Fiz. ELIADE ȘTEFĂNESCU,
membru titular fondator AOSR, S2, București*

Discutăm opinii și atitudini privind religia ale unor mari fizicieni: Heisenberg, Schrödinger, Einstein, de Broglie, Jeans, Planck, Pauli, Eddington. Așa după cum afirmă Ken Wilber, toți acești oameni deosebiți legendă prin contribuția adusă la fundamentarea științei moderne, au crezut că ambele, știința și religia, fizica și spiritualitatea, sunt necesare pentru o înțelegere deplină a realității, și că ele nu pot fi reduse una la alta, și nici deduse una din alta. Prezentăm stadiul actual de dezvoltare a fizicii sistemelor cuantice deschise și arătăm că evoluția unui sistem real nu este explicabilă fără existența unui mecanism interior și fără cuplajul cu un univers exterior, ambele inaccesibile cunoașterii umane. Așa după cum spunea Feynman, legile fizicii sunt de o natură care nu ne permite să ne dăm seama cum funcționează ele. Mai mult, pe lângă interacțiunile specifice fizicii, în lumea vie apare o ierarhie de alte interacțiuni, cărora fizica nu le poate oferi o explicație, ele făcând obiectul altor discipline: biologia, psihologia, teologia, misticismul.

CONȘTIINȚĂ ȘI CREDINȚĂ

Prof. dr. **VIORICA E. UNGUREANU**, Membru corespondent AOSR, S10,
Iași

Președinte al Asociației Internaționale de Medicină & Călătorie

Esența aventurii spirituale a umanității ține de înțelegerea experienței totalizante de cunoaștere globală, planul religios-cosmic fiind o componentă a bio-psiho-socialului.

*Focare polarizante, raporturile sacru / profan, divin / uman, credință / rațiune, se oglindesc în însăși natura condiției umane. Accesul conștiinței la sacralitate își are izvorul în această realitate plurisemantică al carei sens devine permeabil numai în măsura deschiderii conștientului spre transcendent. Cu cât cunoașterea este mai profundă, cu atât mai mult spiritul trebuie să fie deschis spre **Adevărul sacru** pentru a putea înțelege acea "realitate autentică și primară care este o enigmă propusă existenței noastre" (Ortega y Gasset).*

*Rezonanța sacrului în uman și respectiv consonanța umanului cu sacrul înseamnă investirea ființei umane cu lumina divină. Efortul de ameliorare a ființei umane prin depășirea stării profane, semnifică deschiderea spre unificarea divinului cu umanul, prin care **Sacrul** conferă valoare vieții.*

VINERI 9 MAI 2008, DUPĂ-AMIAZA

FENOMENUL DE BIOLUMINISCENTĂ - „LUMINĂ DIN LUMINĂ”

Doctor în biologie, **MARIANA-DANIELA MANU**

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași & Institutul Național de Inventică
Iași

Lucrarea relevă rezultatele unor studii de doctorat unice în România și Europa, privind:

- *proprietăți studiul bioluminiscenței (BL) ce a relevat caracteristici – de „fenomen laser biologic”, sau „lumină din lumină”, rolul luminii ca stimul extern de aport energetic și informațional la întreținerea vieții, a bioluminiscenței;*

relevarea interferenței lumină-materie bazată pe principiile de structură și funcționare ale sistemelor biologice de tip laser-holografice. Domeniile introduse de subsemnata în studiul materiei vii, au fost bazate pe cele mai avansate domenii ale fizicii: laseri, holografie, optică neliniară, cristale lichide, electronică. Ipotezele TLB au fost verificate și realizate de subsemnata prin experimente originale metoda biofonică și metoda termodinamică.

TLB face parte dintr-o teorie mai amplă - Teoria Laserilor Naturali (TLN), conform căreia Lumina este o fază intermediară între energie și materia cosmică, formă vizibilă, cu capacitatea de schimbare a frecvențelor, energiilor și informațiilor la trecerea dintr-un sistem în altul. Conform TLN Universul (fizic) este format din „sisteme și fenomene laser naturale” la nivel cosmic, ce interferează cu Lumina. De acest proces este legată și „Geneza” Pământului, a sistemelor laser naturale (terestre, acvative, atmosferice), cu fenomene laser naturale manifeste (holografice, termice, plasma laser difuzie, efecte chimice, electrice, magnetice și fotonice, ceea ce ne conduce la ideea că principiile laser erau cunoscute de multe civilizații, care au aceleași date despre „Geneză”.

Sunt discutate legăturile dintre: a) proprietățile sistemelor laser biologice TLB; b) proprietățile laser ale bioluminescenței BL. Simbolurile sunt redată grafic și discutate. Semnificațiile uitate ale unor simboluri străvechi (crucea - semn de viață - nu de moarte etc.), a unor sintagme („lumină din lumină”, „sărac (, dar) cu duh” ș.a.)

De ce credeți că „cele zece porunci” erau ținute în „chivotul legii”? Știința (chivotul) trebuie să apere sufletul, care se află înăuntrul său (cele zece porunci).

Dezvoltarea acestor studii permite reconsiderarea moștenirilor culturale ale unor civilizații dispărute, dar și posibile contacte cu civilizații extraterestre, care au lăsat dovezi ale unei vaste științe, dispărute azi, a cărei simboluri au supraviețuit: simbolul Dao Yin-Yang, ș.a. Cu mii de ani în urmă toate acestea au fost cunoscute, iar religia din diverse părți ale Globului Terestru le-a consemnat, dar în timp s-au șters semnificațiile științifice, posibil de înțeles doar de inițiați (într-o lume mult mai mică), rămânând doar simboluri, pe care le-am redescoperit în domeniile științifice: în optica neliniară - caduceul, în chimie - crucea, în fizică - steaua lui David, ș.a.

Pentru toate acestea este necesară înființarea unui **Institut Internațional al Bioluminescenței IIBL** unic în lume, la Iași, România, pentru a continua și aprofunda aceste studii, dezvoltarea unor teme de cercetare, prin reunirea unor diverse domenii, biologice și tehnice, pentru dezvoltarea și aplicarea în medicină (medicina regenerativă, genetică, oncologie, embriologie, oftalmologie, neurologie, psihiatrie, etc), fizică (toate ramurile), bionică.

FOTONICA - ȘTIINȚA și INGINERIA LUMINII

*Prof. univ. dr. ing. PAUL E. STERIAN, membru titular AOSR, S12,
Președintele secției Știința și Tehnologia Informației AOSR
Șef lucrări dr. ANDREEA RODICA STERIAN,
Facultatea de Științe Aplicate, Universitatea Politehnică din București,
Centrul Universitar de Inginerie Optică și Fonică*

Apariția și dezvoltarea fotonicii este prezentată în contextul înțelegerii profunde a mecanismelor de generare, amplificare și detecție a radiațiilor electromagnetice din spectrul optic, fenomenele de autoorganizare specifice de coerență optică și atomică fiind reprezentative.

Aplicațiile inginerești ale fotonicii în toate domeniile de activitate sunt prezentate în stransă legătură cu dezvoltarea tehnologică fără precedent care a culminat cu realizările remarcabile din domeniul nanotehnologiilor.

În acest fel problema armoniei universale a naturii are o abordare dinamică, însăși problema fundamentală a cunoașterii căpătând noi dimensiuni.

16:00-16:15

18

ȘTIINȚA ÎNTRE RAȚIONAL ȘI SACRU

*Prof. univ. dr. ing. ȘTEFAN IANCU,
membru titular fondator AOSR, S12, București*

*Secretar științific al Secției de Știința și Tehnologia Informației a Academiei Române
Secretar științific al Comitetului Român pentru Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii din Academia
Română*

Lucrarea prezintă comparativ unele rezultate ale săpăturilor arheologice cu afirmațiile din Biblie privind apariția omului pe pământ, încercând să dea un răspuns la întrebarea privind rolul științei și tehnicii în lume și evidențiază că lumea nu a fost niciodată atât de deschisă pentru cercetare științifică și dezvoltare tehnologică. În același timp, pe de o parte, se manifestă suficiența și imposibilitate de a pătrunde domeniile care nu au fost încă elucidate, cum ar fi conștiința omului sau evaluarea realistă a urmărilor pe termen lung ale intervențiilor omului în natură, iar, pe de altă parte, există microbul îndoielii asupra valorii adevărului științific stabilit. Autorul evidențiază că, în prezent, o posibilă descătușare a dezvoltării științei ar putea fi trecerea de la știința structurală la știința integrativă. Concluzia lucrării este că noi nu ar trebui să luptăm împotriva lumii naturale creată ci, împotriva mișcărilor și energiilor puterilor lumii, nefirești și ostile mediului natural.

FORME DE EVOLUȚIE ÎN GÂNDIREA RELIGIOASĂ

*Prof. univ. dr. IOAN NICOLAE, Membru titular fondator AOSR, S7,
Președintele secției de științe agricole, silvice și medicină veterinară, București*
*Prof. univ. dr. GALLIA BUTNARU, Membru titular fondator AOSR, S7,
Timișoara,
Disciplina de Genetică, Universitatea "Bioterra" București*

Religiozitatea, ca și gândirea religioasă, a evoluat odată cu societatea și „nevoile” ei. În cursul dezvoltării societății, gândirea religioasă a urmat multe căi, a luat multe forme, diferențiindu-se în diverse culturi și chiar la diverse persoane.

De la prima „biserică” din Ierusalim și Galileea, formată din comunități mici, 120 respectiv ceva mai mult de 500 [Fapte 1.15 și I Cor. 15], bazată pe conceptul „Pogorârii Sfântului Duh” și „Frângerea Pâinii” care “le-a dat putere și haruri supranaturale” apostolilor, pâna la „biserică” de astăzi, diversificată și cu filosofii contradictorii, omenirea a nutrit aceeași speranță „CUNOAȘTEREA”. Din acest punct de vedere, atât știința, cât și religia au aceeași origine: fiecare abordând cunoașterea dintr-un alt punct de vedere.

În acest sens, August Kont filozof francez, a emis teoria „celor trei evoluții”: potrivit căreia omenirea a trecut prin trei etape ale evoluției, cea a religiei, cea a filosofiei și cea a științei, considerată a fi și ultima.

Rolul religiei nu se restrânge la o anumită perioadă de timp și rolul ei în viața omenirii nu a luat și nici nu va lua sfârșit.

Emmanuel Kant, în *Kritik der reinen Vernunft* (1781) a statuat necesitatea practică “de a crede în Dumnezeu”. “Idea de Dumnezeu nu poate fi separată de fericire și moralitate, idealul suprem al binelui”. În *Logik* (1800) a argumentat “legea morală” a religiei ca o “intenție practică”.

Una din cele mai vechi și cunoscute concepții se bazează pe relația dintre „religie și organizarea societății”. Lăcașurile de cult au adăpostit și adăpostesc școli, loc de meditație și refugiu și avantaj în competiția cu alte „societăți”. Aparent o astfel de concepție pare a fi limitată geografic și istoric. Analizând numai datele statistice din Recensământul anului 2002, în România există un mozaic confesional, respectiv filosofie religioasă foarte heterogenă. Există 17 culte, „alte religii” și atei, fiecare cu concepte de viață diferite. Din punct de vedere al fundamentării istorice ele sunt:

Culte creștine tradiționale: Ortodoxia, Romano- și Greco-Catolic, cu un total de 20,042 milioane membri;

Culte creștine protestante: Reformații Evangheliștii Augustinieni, Lutheranii, Unitarieni, Biserica Armeană și Cultul Creștin de Rit Vechi cu un total de 841.683 membri;

Culte creștine neoprotestante: Biserica Creștină Baptistă, Cultul Penticostal, Biserica Adventistă de ziua a șaptea, Cultul Creștin după Evanghelie, Biserica Evanghelică, Organizația Religioasă "Martorii lui Iehova" cu un total de 652.571 membri;

Cultul Musulman cu 67.257 membri;

Cultul Mozaic cu 6.057 membri;

Alte religii cuprind 49.387 membrii (fără a declara apartenența confesională) și **Fără religie** 33.000 de persoane.

Din punct de vedere conceptual, fiecare confesiune reprezintă o modalitate aparte de a aborda credința și a o modela în conformitate cu năzuințele și filosofia de viață a grupului. Cei fără religie sunt un grup uman aparte, la care religiozitatea este substituită de o altă filosofie despre viață, ceea ce nu exclude morala creștină.

În acest context trebuie menționat că adevărurile religiei nu pot fi înțelese dintr-o dată și o dată pentru totdeauna: ele rămân subiect etern de aprofundare și evoluție.

16:30-16:45	20
-------------	----

ECOLOGIA APLICATĂ ȘI ROLUL RELIGIEI

*Conf. univ. dr. GHEORGHE IONAȘCU,
Membru corespondent AOSR, S9, București*

Ecologia este știința supraviețuirii posibile viitoare a speciei umane, prin reconcilierea omului cu natura, din care și el face parte. Revoluția ecologică trebuie să aibe loc și în relațiile dintre oameni, nu doar între om și natură. Încă din anii '90, ecologia devenise capabilă să determine o relație matură a omului cu natura. Dar, specia umană a devenit singura specie care se autodistruge, distrugând și alte specii și dereglând echilibrul ecologic planetar. Inteligența tehnică umană nu a fost însoțită de înțelepciunea și responsabilitatea necesare pentru perpetuarea civilizației și speciei umane. Criza ecologică a devenit o criză de sistem a civilizației contemporane. Orașul a devenit polul conflictului dintre om și mediu. Conștiința umană are nevoie de o influență sănătoasă mai puternică, care să modifice mentalitatea de vânător a omului, în relația sa cu

natura, către cea de partener înțelept al naturii. Religia ar putea contribui la schimbarea mentalităților, pentru vindecarea societății umane de consum, de lăcomie, lipsa de măsură, ieșirea din scară, goana exclusivă după profit și alte boli moderne, generate de egoism și egocentrismul. Complementaritatea ecologiei cu teologia și religia este o șansă care trebuie utilizată, pentru salvarea planetei și a speciei umane.

16:45-17:00

21

ȘTIINȚĂ vs RELIGIE: CONVERGENȚĂ/DIVERGENȚĂ ÎN SPAȚIUL IDEILOR ȘI SIMILITUDINII ÎN DOMENIUL ECONOMIC

Conf. univ. dr. ing și dr. în economie **VLADIMIR ȚICOVSCHI**

*Cercetator științific gr.1- INFOSIT SA, Membru fondator sl AROMAR, Membru fondator al
AGIR*

Lucrarea își propune să evidențieze raporturile conceptuale și structurale între știință și religie; analiza se continuă prin avansarea unor modalități de abordare a potențialei convergențe și/sau de evitare a disjunției între știință și religie prin prisma conținutului de spiritualitate al religiilor monoteiste, respectiv nonteiste și pe baza modelului pozitivist tridimensional de evoluție a omenirii "mitic-teologic-științific" promovat de Auguste Comte.

Partea a doua a comunicării este consacrată analizei importanței pe care o au știința și religia instituționalizate în domeniul economic sub aspectul similitudinii angajării și dezvoltării de active, în principal intangibile.

Lucrarea se încheie cu o evaluare a aportului pe care l-au avut știința și religia în dezvoltarea spiritualității umane și în crearea, conservarea și dezvoltarea patrimoniului cultural și artistic al umanității.

17:00-17:15

22

GENEZA - UN POSIBIL ITINERAR ȘTIINȚIFIC

Prof. univ. dr. ing. **PETRU ANDEA**,
membru titular fondator AOSR, S6, Președinte Filiala AOSR **Timișoara**
Decan al Facultății de Electrotehnică și Electromagnetică, Universitatea
Politehnica „Traian Vuia”

Lucrarea este rezultatul unor cercetări prin care concepții științifice moderne sunt folosite nu pentru a combate, ci pentru a demonstra veridicitatea unuia din cele mai controversate capitole ale Bibliei: Geneza. Înălțuirile logice prezentate în lucrarea oferă un numitor comun celor două fenomene aparent fundamentale opuse: „Creația” și „Big Bang-ul”, furnizorul și o explicație științifică acceptabilă pentru întrebările „Ce a fost înainte de Big Bang?”, respectiv „Ce a fost înainte de Creație?”.

Concluzia lucrării este că războiul știință - religie este una din marile erori ale gândirii umane de până acum.

17:15-17:30

23

ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE

Prof. univ. dr. ing. **ION N. CHIUȚĂ**,
Membru titular AOSR, Secretar științific S6 Științe Tehnice, **București**
Preot **GHEORGHE CHILIMENT**,
Parohia „Sfântul NICOLAIE” Racovița-Mioveni, Argeș
As. univ. drd. ing. **ALEXANDRU IONUȚ CHIUȚĂ**,
Centrul pentru Dezvoltarea Creativității AOSR

Autorii prezintă bazele religioase ale științei (descoperirii adevărului), tehnologiei (aplicării adevărului), științelor umaniste (interpretării adevărului), comerțului (implementării adevărului) educației (transmiterii adevărului). Sunt tratate următoarele teme:

- Știința și religia: teologia, cosmologia, supranaturalul, evoluționismul
- Științele fizice: cosmogonia, astronomia, energetica-termodinamica, chimia-fizica
- Științele pământului: geofizica, hidrologia-meteorologia, geologia, paleontologia
- Științele vieții: biologia, antropologia, demografia-lingvistica, etnologia

- Oamenii de știință credincioși-religioși fondatori ai disciplinelor științifice fundamentale
- Miracolele creației consemnate de religie
- Teorii științifice despre dovezile creației:
 - Principiul cauzei și efectului;
 - Principiul conducerii;
 - Legile I și II ale energiei-termodinamicii;
 - Entropia-modelul creației;
 - Creșterea entropiei în sisteme închise și deschise;
 - Trinitatea universului fizic
 - Religia stelelor-clase de varietăți spectrale ale stelelor
 - Diversitatea și evoluția stelară
 - Constelațiile zodiacale și revelația primordială

Procese globale care indică creația ce conduce la rezidire a științei prin gând, unealtă și condei.

17:30-17:45

24

“UNITATEA ESENȚIALĂ”, ÎNTRE RELIGIE ȘI ȘTIINȚĂ

Prof. univ. dr. **TRAIAN D. STĂNCIULESCU**

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași & Institutul Național de Inventică
Iași

O evidență născută odată cu lumea însăși – orice “construcție” presupune prezența implicită a unui “constructor” – se cuvine argumentată și în termenii moderni ai cunoașterii umane. A dovedi științific că LUMEA este deopotrivă spirituală și materială poate depăși astăzi o neputință pe care Immanuel Kant a făcut-o celebră la timpul său: aceea de a corela fizica cu metafizica. O astfel de posibilitate presupune o viziune cognitivă inter- și transdisciplinară, în măsură să apropie aserțiunile fundamentale ale genezei spiritualiste a lumii de cosmologie și fizica cuantică a câmpului, de teoria informației și teoria “universului holographic”, de viziunea “câmpurilor morfogenetice” și aceea a teoriei (bio)fotonice a energiei-informației etc. Dintr-o atare integratoare perspectivă, devine posibil de justificat – în termenii corelați ai religiei / filosofiei spiritualiste și ai științelor naturii – obiectivitatea unei “matrici energo-informaționale” (Cuvânt, Idee Absolută etc.) perfect supraordonate unei “substanțe-lut” apte să dobândească chipurile “cuvântului-lumină”, deopotrivă întrupate în micro/macrocosmos și în ființă umană.

Faptul că o invizibilă "LUMINĂ-CUVÎNT" este în măsură să genereze ierarhii posibil de înțeles rațional reprezintă obiectul de interes al unei teorii a UNITĂȚII ESENȚIALE, postulând că tot ceea ce există presupune:

- 1) *unitate structurală, decurgînd din prezența sine-qua-non a cuplajelor generatoare cîmp-informație, energie-substanță;*
- 2) *unitate funcțională, caracterizată prin prezența legilor universale ale devenirii: legea ciclului entropic și a continuității informaționale ("căci tot se nasc spre a muri și mor spre a se naște", în termeni eminescieni);*
- 3) *unitate morfologică, definită de existența formelor integratoare: ovoidul, clepsidra, coloana, ciorchinele, ipostaziate de creația brâncușiană*
- 4) *Geneza ontologică a lumii, de la un invizibil perfect către un vizibil evolutiv (așa cum liniile de forță ale unui magnet structurează substanța pulberii de fier) și (re)cunoașterea gnoseologică a acestui proces, pornind de la vizibil (formă) către invizibil (conținut), reprezintă un demers intelectual complet, care impune timpului nostru ca religia și știința să stea pentru înțîia dată, nonconflictual, ALĂTURI.*
- 5) **Cuvinte cheie:** unitatea lumii, structură, funcție, formă, transdisciplinaritate.

17:45-18:00

25

INDICATORI CALITATIVI DE SACRALITATE - POSSIBILITĂȚI DE EVALUARE

Ing. Fiz. **DUMITRU GRIGORE**, Preot-Eparhia Argeșului și Mușcelului

Miza identificării indicatorilor calitativi de sacralitate, este una experimentală. Ea transpune concepte teologice referitoare la ființa umană într-o metodă de lucru proprie demersului științific, pentru a evalua indicatori pe dezvoltare în planul social marcați de relația cu sacralul. Ideea de a transfera o metodă experimentală de evaluare a "profilului psihologic moral" de la nivelul particular al ființei sociale la societatea umană în ansamblul ei, relevă informații de mare importanță referitoare la subsistemele sinergice sociale, plecând de la „metabolismul” social, „instinctualitatea” și „afectivitatea” socială, până la „etajele” superioare care se înscriu în bucla decizională, generatoare de politici sociale, respectiv de dezvoltare, de progres social. Considerând astfel societatea ca o „ființă” normată moral, se pot identifica și evalua elementele matriciale,

corespunzătoare argumentelor metodei, care exprimă „nivelul de sacralitate” socială.

Cuvinte cheie: sacru, metodă experimentală, normare morală „nivel de sacralitate”

18:00-18:15	26
-------------	----

REPERE PRIVIND ÎNTÂLNIREA RELIGIEI CU ȘTIINȚA ÎN CĂUTAREA ADEVĂRULUI

Preot Conf. univ. dr. **ION STOICA**, Universitatea „Valahia” Târgoviște,
Facultatea de Teologie din Targoviste, Centrul de Cercetari Interdisciplinare, Religie și Știința, Sfantul Maxim Marturisorul

Întâlnirea cu un altul, adică dialogul, la începutul mileniului al III-lea, constituie un dinamism concret, care deschide omul spre transcendență și speranța în înviere. În acest sens, singura relație care justifică existența umană este relația de iubire bazată pe cunoașterea și acceptarea propriilor limite prin jertfa de sine și conlucrare, și singura limbă care facilitează relația de comunicare a existenței este limba iubirii, adică limba lui Dumnezeu pe care trebuie să o învățăm toți în cele din urmă dacă vrem să ajungem la un modus vivendi care să garanteze identitatea și demnitatea persoanelor umane și supraviețuirea întregii planete.

Suntem convingși că *singură iubirea, ce presupune conlucrare sinceră și smerită a oamenilor de știință cu oamenii de religii, este în măsură să schimbe fața actuală a lumii.*

18:15	18:45
-------	-------

*Imagini în amintirea Părintelui iubirii, Paisie Vasilioglu
Minut de reculegere*

Discuții în urma primei zile

BAZA NEUROFIZIOLOGICĂ A CONȘTIINȚEI

Academician **LEON DĂNĂILĂ**,

Prof. Dr. ing. **MIHAIL-LUCIAN PASCU**, Conf. Dr. **FLORIN ȘTEFĂNESCU**,

Spitalul Clinic de Urgență "BAGDASAR-ARSENI". **București**,

Termenul de conștiință se referă la starea unui individ care îi permite să-și dea seama de orice, adică despre tot ce se petrece cu sine și cu mediul înconjurător (fizic și social) în vederea obținerii avantajelor adaptative.

Conștiința se bazează pe funcționarea interdependentă a numeroase sisteme în care includem ariile senzoriale, atenția, memoria de lucru precum și structurile care stau la baza proceselor emoționale și a funcțiilor executive. Structurile cheie din corelatele neurale ale conștiinței sunt:

Trunchiul cerebral. El reprezintă sursa a două căi masive care activează sau inhibă centrii cerebrali superiori (sistemul reticulat activator ascendent și sistemul reticulat inhibitor ascendent). Ele reprezintă mecanismele de bază ale activării sau inhibării conștiinței.

Talamusul. În drumul lor către cortex informațiile senzoriale trec prin talamus. În această poziție centrală, talamusul este critic pentru procesele de legătură care unifică experiența prin legarea tuturor reprezentărilor mintale împrăștiate în tot cortexul.

Amigdala. Emoțiile de bază sunt generate de către procesele subcorticale, automate și inconștiente. Amigdala evaluează emoțiile de teamă. Când este activată de un stimul amenințător ea coordonează contramăsurile și informează retrospectiv conștiința.

Hipocampusul. Consolidarea experiențelor vieții în memoria pe termen lung impune restructurarea rețelei neurale. Din cauză că acest proces este complicat, implicând printre altele, asocierea percepțiilor dispersate în numeroase arii corticale, a dus la dezvoltarea unei structuri separate loială acestei misiuni (solicitări). Acesta este domeniul hipocampusului.

Cortexurile PTO. Cortexurile parietal, temporal și occipital sunt destinate percepției și memoriei. Ele decodează informația senzorială și o stochează în memoria pe termen lung. De asemenea, cortexul parietal deține și harta dimensiunilor fizice ale eului.

Cortexul prefrontal ventro-medial (CPFVM). CPFVM contribuie la formare emoțiilor complexe din timpul stării conștiente. De asemenea, el convertește emoțiile de bază în sentimente conștiente.

Cortexul prefrontal dorsolateral (CPFDL). CPFDL este implicat în funcțiile executive. El furnizează infrastructura evaluativă care face posibilă reprezentarea de ordin mai înalt, a creșterii dramatice a flexibilității noastre cognitive.

În concluzie, modelul schematic al corelatelor neurale ale conștiinței se asociază strâns cu organizarea ierarhică a funcțiilor cerebrale.

09:45-10:00

28

NOOSFERA: PARADIGMA ȘTIINȚIFICĂ, TEOLOGIE ȘI TELEOLOGIE

Acad., Prof. univ., Dr. hab, **ION DEDIU**, Membru de onoare AOSR, director onorific viager al Institutului de Ecologie și Geografie al Academiei de Științe din R. Moldova,

Antropogeneza reprezintă un proces biosferic, poate cosmic, ce se desfășoară continuu deja timp de peste 2 mln de ani, de când a apărut genul Homo. Evoluția biologică, succedându-se prin linia **Homo habilis - H. erectus - H. sapiens**, și evoluția psiho-socială (psiho-culturală) s-a încununat cu trecerea biosferei într-o nouă fază, când acest proces biosferic este dirijat sau depinde în mare măsură de rațiunea umană. Biosfera se transformă în noosferă - sferă a gândirii, rațiunii, sufletului uman.

Din păcate însă, constatăm că entuziasmul și optimismul fondatorilor conceptului despre noosferă, Le Roy Teilhard de Chardin și V.I. Vernadskii, în mare parte nu corespunde realității de astăzi (fenomenul încălzirii globale ca și consecință a efectului de seră, distrugerea stratului de ozon, diminuarea catastrofală a biodiversității, deficitul obiectiv de biomasă alimentară etc.).

Și totuși... evoluția biosferei continuă. Se constată primele semne ale transferării biosferei în noosferă. Evoluția trebuie să culmineze (teleologic) într-o conștiință supremă - **Punctul Omega**. „Prin evoluție spiritul creat tinde către Spiritul Necreat, către Dumnezeu”.

Prezintă un deosebit interes concepția teologului grec Alexandos Kalamiros „Sfinții părinți despre originile și destinele Omului și Cosmosului”. Autorul încercă să probeze că Lumea și Omul au fost făcute de Dumnezeu”. Însă, Dumnezeu a creat lumea în așa fel încât să evolueze și să se poată desăvârși. Crearea omului este o creație cu totul și cu totul aparte....

Să sperăm ca enigma Noosferei poate fi realizată numai prin colaborarea strânsă dintre știință (Noosferologie) și religie (Teologie).

PUTEREA RUGĂCIUNII ÎN FENOMENUL VINDECĂRII

Asist. univ. dr. COSTIN LAURENȚIU CHITIMIA,

Fac. de Medicină, Univ. "Titu Maiorescu, București

*Dr. ELENA ARMENESCU CIUHRUI, membră a Uniunii Scriitorilor,
București*

Lucrarea încearcă să răspunda câtorva întrebări logice privitoare la rugăciune și rolul ei în fenomenul vindecării. După formularea răspunsului la întrebarea: ce este rugăciunea? se face o scurta incursiune de-a lungul istoriei, începând cu cele mai vechi timpuri până azi, referitoare la sentimentul religios prezent la toate popoarele, indiferent de stadiul de dezvoltare socio-culturală.

Fiind vorba de o prezentare al cărei auditoriu este format și din oameni de știință (religioși) alături de teologi, am recurs la câteva precizări furnizate de teozofie și psihologie.

Urmează expunerea unor considerații concrete din momentele stabilirii acestei tainice legături - care este rugăciunea - între omul rugător și divinitate, condițiile, locul și timpul optim de rostire a ei așa cum ne-au învățat Sfinții Părinți. Care sunt formele de rugăciune pentru vindecare și descoperirea secretului de a evita recăderea în boală sunt cele relevate în Sfintele evanghelii de însuși Mântuitorul nostru, de Iisus Hristos.

Încheierea se face cu îndemnuri la implicare în făptuirea binelui și multă rugăciune nu numai pentru noi ori cei apropiați, ci pentru toți oamenii în suferință. Dumnezeu, unora le va alina suferința prin vindecare, pe alții îi ajută să părăsească fără sau cu mai puțină suferință planul fizic.

Prezentarea se incheie cu poemul:

Fluid tainic

*Doamne, aș vrea... / Să te iubesc cu înfrigurarea cărnii / Cu inima
topită de căldura dragostei / Ce se revarsă departe, peste granițele
trupului / Contopindu-se ca într-o rugăciune / Cu semnele Tale de
lumina.*

*Doresc / Să știi că exist nepierdută / În durerea acestei nopți de vaer
planetar / Să simți cum mă îndumnezeiesc / Când mă poartă fluidul
tainic, nevăzut / Spre poala mantiei Tale de stele / Cu uimirea pe
umeri, pe gene / Bântuia de extaz / În mijlocul atâtor candelă aprinse /
În fața minunii că Te descopăr / Risipit / Dincolo de visele mele.*

Straveche adiere mă poartă / Spre inima mea / Aici te găesc / Bob de mărgăritar / Cristal acoperit de petalele iubirii / În adâncul cel mai ascuns / În chiar adâncul din mine!

10:15-10:30

30

ENTOMOPEPTIDE ÎN TRATAREA INFECȚIILOR MICROBIENE ȘI FORMAȚIUNILOR TUMORALE

Prof. univ. dr. **MIRCEA CIUHRUI**, Membru corespondent al AOSR, S4
Institutul de Entomoterapie, Bucuresti, Sector 2, Str. Toamnei nr 100, cod 020715

Insectele au cea mai mare diversitate dintre toate organismele de pe Terra și sunt considerate dintre cele mai vechi viețuitoare. Conform unor date, ele există de peste 3 milioane de ani. Insectele nu formează anticorpi la infecțiile virale, ele formează peptide cu greutate moleculară mică, insectelor care au un mecanism de acțiune specific. În timpul morfogenezei, ele parcurg 4 faze de dezvoltare: ou, larva, pupă și adult. În acest timp au loc transformări biochimice unde unele țesuturi se transformă în altele. În timpul acestor transformări apar enzime și peptide specifice. Apar o serie de SBA inhibitoare, care stopează sinteza proteinelor și a acizilor nucleici în timpul transformărilor proteinelor active (solubile în apă), în alte proteine inerte de tipul keratinelor și chitinelor. Astfel se formează scheletul adulților, care constituie în medie, 90% din adult. Aceste SBA cu proprietăți inhibitoare, le utilizăm pentru stoparea sintezei proteinelor virale și tumorale. În același timp se stopează și multiplicarea acizilor nucleici virali și tumorali. Aceste SBA sunt un tip de interferonuri sau citostatice naturale, care nu provoacă reacții adverse și nici nu duc la complicații (ca în cazul celor chimice). Experimentarea acestor SBA sunt utilizate în stoparea multiplicării virusurilor, deoarece sub influența acestor SBA stopează asamblarea virusurilor. În cazul formațiunilor tumorale nu se mai multiplică proteinele și acizii nucleici tumorali.

Am reușit să stopăm formarea unor lipoame și eliminarea formațiunilor lipoproteice asemănătoare, după compoziția formațiunilor lipoproteice a unor faze de dezvoltare a insectelor. Astfel, am reușit să eliminăm lipoamele subcutanate. Am reușit să efectuăm operații biologice fără scalpel chirurgical sau cauter, care nu provoacă dureri și nici semne nedorite pe pielea omului. Utilizând SBA inhibitoare am reușit să eliminăm multe infecții virale de tipul HBs, HCV, herpes, papiloma virus. De asemenea, am reușit să eliminăm unele tipuri de carcinoame sau epiteliome bazocelulare.

Toate aceste rezultate reprezintă o noutate absolută, o premieră mondială, care în viitorul apropiat vor constitui o direcție nouă în medicină.

10:30-10:45

31

ÎNGERUL VĂZUT ȘI GÂNDIREA ARHETIPALĂ

Arhitect ELENA ILIESCU, București

În lucrarea ni se propun, ca procedee în procesul de cunoaștere, două concepte de gândire complementare:

- **conceptul cartezian**, cu care operăm în mod obișnuit, care procedează prin deosebire și care ne oferă informații despre lumea fizică, materială, sensibilă;

- **conceptul de gândire arhetipală** (complementar celui cartezian) care, folosind procedeul asemănării, deschide conștiința noastră spre lumea ideilor, a modelelor arhetipale, a spiritului.

Utilizarea ambelor concepte de gândire oferă omului posibilitatea abordării planului spiritual pornind de la cunoașterea obiectivă.

Lucrarea este însoțită de expoziția de pictură intitulată "Îngerul văzut" ca exemplificare a expunerii.

10:45-11:00

32

BIBLIA - ÎNDRUMAR PENTRU MENȚINEREA SĂNĂTĂȚII

Prof. univ. dr. MARIOARA GODEANU, Membru titular fondator AOSR, S4, Presedintele secției de Științe Biologice AOSR

Prof. univ. dr. GALLIA BUTNARU, Membru titular fondator AOSR, S7

Informațiile care vin din vremuri imemorabile, ne demonstrează cunoștințele acumulate de omenire în domeniul păstrării sănătății, cunoașterii numeroaselor patologii, vindecărilor considerate atunci, ca și acum, "miraculoase" prin gândirea evolutivă a cunoașterii. Problema sănătății și a bolilor din Vechiul și Noul Testament, regăsite în numeroase texte vechi referitoare la trupul și sufletul omului sunt legate de fapt de originea medicinei.

După părintele Gh. Ghelasie (1992), originea este "ordinea existențială prin care noi, creație, suntem dubla realitate cu suflet și corp... iar prin această dublă realitate înseamnă că și boala este și ea dublă... tulburările de ordine sunt atât în trup, cât și în suflet". Se poate vorbi astfel de o medicină sacră, de o sacro-terapie. În 1992 apare o carte de excepție considerată în acea perioadă

singulară, "carte care conjugă armonios datele științifice despre om cu cele biblice, deci Biblia ca Știință, într-o perspectivă mai largă revelația naturală cu cea supranaturală" (Preot dr. prof. C. Galeriu).

Din studiile noastre de caz s-au desprins mai multe aspecte: trăirea fenomenului religios depinde afilierea subiecților (familie, societate, interese);

Intitulată "Meditație la Medicina Biblică", autori dr. Pavel Chirilă și preot Mihai Valica, cartea sintetizează un volum considerabil de muncă referitor la alcătuirea ființei umane, Igiena, Sănătatea, Boala, Boli din Biblie, Vindecări, Sănătate și Terapie prin credință. Cartea deschide drumul către acest domeniu discutat până atunci numai de preoți, inițiați, pustnici, devenind accesibil „deopotrivă medicilor și preoților, credincioșilor și scepticilor, bolnavilor și celor sănătoși, oricărui suflet de bună credință care vrea să-l cunoască pe om real și integral”.

Prefațată de Părintele C. Galeriu, cartea deschide perspectiva analizelor științifice și nu numai că depășește părerile nejustificate care, printr-o abordare superficială, mai susțin încă o contradicție între Știință și Credință. "Ea ne permite să redescoperim fundamental unitatea noastră făcând prin aceasta un serviciu excepțional omului de astăzi, căci omul adevărat este omul unificat interior" (C. Galeriu, 1992).

Pe baza literaturii, a tradiției din țara noastră și a pustnicilor, a istoriei unor popoare, se pot distinge numeroase patologii, categorii de boli, cauzele, relația cu medicina sacră, "minunile", unitatea dintre energiile proprii și energiile de mediu considerate energii arhetipale, încărcate haric, energii proprii care emană din mișcările sufletului nostru, energii moștenite de la Părinții noștri (carma genetică), energii de mediu din creație, energii îngerești și de natură (Gh. Ghelasie, 1992).

În lucrare se încearcă o comparație între diferitele categorii de patologii și modalitatea în care medicina sacră indică tratamentele ce pot conduce la realizarea unui organism armonios, integrat și cu iubire. Singura trăire care nu se poate distruge este iubirea, forța cea mai puternică din întregul univers, cea cu care venim la viață.

DE LA GENĂ LA RELIGIE

*Prof. univ. dr. GALLIA BUTNARU, Membru titular fondator AOSR, S7,
Timișoara*

*CS I, Disciplina de Genetică, Universitatea "Bioterra" București.
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului,
Timișoara.*

În „Originea speciilor” (Ed. Acad. RSR, 1957, pag. 379), *Charles Darwin* sublinia câteva idei pe care generațiile următoare de filosofi și oameni de știință le-au interpretat fiecare în maniera cunoștințelor și limitelor inerente. În dorința de a releva originea evolutivă a organismelor, Darwin a *descoperim liniile de descendență cu ajutorul caracterelor celor mai permanente, oricare ar fi ele și oricât de mică ar fi importanța lor vitală*. În acest fel se atingea o particularitate comună și permanentă pentru întregul sistem viu: determinismul genetic înscris în molecula de ADN, respectiv în genă. Cele mai puternice caractere sunt „supraviețuirea” (celor mai adaptați), „dragostea” (pentru descendență) și „credința”. În lumea vie, la animale și om, cu caracteristică permanentă, se regăsesc cele trei particularități. În lumea plantelor, din ceea ce se cunoaște până în prezent, doar primele două caracteristici se exprimă.

Ceea ce deosebește cele două regnuri este „CREDINȚA”. Ea dă sens acțiunilor la toate animale (recunoștință), în plus la om, asigură puțința de a trece peste moarte.

Francis Galton a fost primul om de știință care a înțeles importanța gemenilor și a studiat eficiența credinței și a rugăciunii. A luat în studiu teologi de reume pe care i-a comparat cu alți oameni de seamă. A constatat că durata de viață, fericirea și sănătatea celor analizați nu-i diferențiază.

Cu mulți ani după Darwin și Galton, în anii '80 ai secolului trecut, grupul de investigare “Minnesota” a abordat metoda gemenilor monoovulari și biovulari, stabilind rolul “neîntâmplător” al genelor în credință și religiozitate. Indiferent de apartenența religioasă, ortodoxism, catolicism, iudaism sau islamism, coeficienții de eritabilitate au variat în limitele de siguranță statistică, sugerând determinismul genic al religiozității.

În cartea “*The God Gene: How Faith is Hardwired into our Genes*” (2004, Ed. Doubleday), Dean Hamer postulează ipoteza existenței genelor pentru credință “*God gene*”. Purtătorii genei VMAT2 (*Vesicular*

Monoamine Transporter 2), implicată în desfacerea monoaminelor, relevă predispoziție către **auto-transcendență** (*auto-abandon, transpersonalitate și misticism*). Auto-transcendența conferă optimism, sănătate mai bună și longevitate. Gena VMAT2 *“nu codifică în sine credința în Dumnezeu”* ea asigură sensibilitate emoțională, senzații spirituale și impresia *“prezenței lui Dumnezeu”*. În acest fel ne apropiem științific de spiritualitate și de ceea ce este descris ca *ecostază religioasă*.

Față de teoria lui Hamer, reacțiile de opoziție nu au întârziat să apară. Postulatul lui este considerat *“reducționist”* (John Polkinghorne, preot Anglican); iar Walter Houston și alți teologi arată: *“credința religioasă nu depinde de constituția (genetică) a unei persoane; ea este legată de societate și tradiție; o genă nu are capacitatea de a condiționa toate particularitățile comportamentale”* (Telegraph).

Din studiile noastre de caz s-au desprins mai multe aspecte: trăirea fenomenului religios depinde afilierea subiecților (familie, societate, interese); în multe situații subiecții au simțit prezența lui Dumnezeu; ei se roagă cel mai ades când sunt singuri. Au fost cazuri în care descendenții nu au avut contact cu familia și care totuși au păstrat arhetipul familial. Datele de sondaj au evidențiat exprimarea diferențiată a genelor pentru religiozitate. Cu incidență mică, de 48-61% în tinerețe și mare la senescență (99,3%). Conștientizarea auto-transcendenței a fost determinată de o traumă, cu efect de *“switch on”* a genelor pentru credință.

11:15-11:30

34

INFLUENȚA ENERGILOR CONVENȚIONALE ȘI NECONVENȚIONALE ASUPRA STRUCTURILOR BIOLOGICE

Dr. Ing. VASILE CIUPA, Primăria TIMIȘOARA

MOTTO:

“ ... nu este nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut și nimic tainic care să nu se cunoască și să nu vină la lumina zilei ” (Luca 8, 17)

Cunoașterea științifică despre natură aduce în lumina înțelegerii numeroase aspecte privind felul în care energia, ca mod de existență a materiei și conținutul ei informațional, determină coexistența în unitate și funcționalitatea alcătuirilor din Univers.

Biosfera, parte integrantă a lumii materiale, se realizează structural și funcțional în cadrul fondului informațional – energetic universal. Viața oricărui organism întrunește complexe procese, care implică schimb energo – informațional continuu cu exteriorul. Resursele bioenergetice cu potențial individualizat în sistemul existențelor vii și cu încărcătură informațională deopotrivă individualizată, reprezintă baza tuturor formelor de comunicare între entitățile aceleași sau a diferitelor trepte de organizare a viului.

Potrivit reprezentărilor despre unitatea lumii vii, a adevărului elucidat de cito – histologia vegetală și animală privind prezența caracteristicilor de separare a regnurilor exclusiv la nivel supracelular, se admite transferul energo – informațional între om și plantă. Este ipoteza de lucru pentru cercetarea cu care se dă conținut lucrării de față ce se prezintă.

Abordând un domeniu puțin studiat, experiențele realizate s-au constituit într-un act de curaj, elaborat cu dorința și convingerea că poate constitui o contribuție la evidențierea și explicarea cunoașterii umane, care permit gândirii noastre să evadeze din tiparele în care a fost constrânsă atâta timp, pentru a putea înțelege fenomenele cu care știința și viața se confruntă și care nu pot fi încă explicate în totalitate.

Experiințele au fost gândite și efectuate în scopul de a aduce argumente și dovezi asupra posibilităților ființei umane de a influența prin diferite procedee, tehnici și metode, starea de vitalitate, de sănătate a unor structuri biologice, respectiv a plantelor prin energia bioradiantă (sau bioenergie).

Prin utilizarea câmpului magnetic, ca sursă energetică experimentată, ca atare și în asociere cu câmpul bioenergetic, s-a urmărit producerea de efecte biologice la plante, pentru o reală comparație și obținerea unor date de interes științific.

Obiectivele cercetării formulate în principiu se urmăresc prin acțiune experimentală, la nivel de fenofaze, în ciclul dezvoltării ontogenetice a plantei: la semințe, în timpul creșterii și în etapa expansiunii și diversificării procesului morfoformativ. Prin ansamblul experimentelor realizate subliniem preocuparea de a contribui cu elemente noi, de cunoaștere științifică, în problematica acțiunii energiei neconvenționale, bioradiante, asupra organismelor vii.

Sunt de interes:

- Demonstrarea posibilităților ființei umane de a influența prin anumite tehnici, procedee și metode, alte sisteme vii, prin bioenergie, acționând direct sau în combinație cu câmpul magnetic.
- Cunoașterea modului de comportare a materialului biologic sub influența câmpurilor energetice experimentate, în condiții de gaviație normală, în microgaviație, lucrând pe material "in vivo" și "in vitro".

- Comportarea plantelor tratate cu bioenergie în condiții de deficit hidric și în context de ritm circadian denaturat, de permanență a fazei de întuneric.
- Evidențierea posibilității de influențare a plantelor de la distanțe mari, până la sute de kilometri, de unde se lucrează pe părți din acestea: fragmente de rădăcină, frunze, flori, lăstari, imagine foto sau fantomă.
- Demonstrarea importanței mesajului algoritmic în transmiterea bioenergiei, ceea ce reprezintă bioenergie dirijată cu un anumit scop înspre o țintă prestabilită.

Prezentarea rezultatelor obținute prin folosirea ca factor de experiment a bioenergiei, are drept scop atragerea atenției asupra aspectului deosebit de important privind rolul pe care informația, mesajul, îl are asupra schimbului ergo-informațional, adică în energie dirijată cu un anumit scop înspre o anumită țintă, prin concentrare de tip noesic cu folosirea tuturor structurilor sistemului biologic uman și realizarea transferului de energii și informații pentru obținerea unui obiectiv prestabilit.

11:30-11:45

35

ȘTIINȚELE MEDICALE - DESPRE POSIBILE CAUZE ALE DISPARIȚIEI UNOR SPECII

Prof. univ. dr. **ION BERCEA**, Membru titular AOSR, S7, București

Descrise cu aproximativ 100 de ani în urmă, inițial la om și ulterior și la alte specii, encefalopatiile spongiforme transmisibile continuă să suscite interesul lumii științifice medicale.

Ca patologie comună mai multor specii de animale, la care provoacă boli grave și de regulă mortale, EST nu are o etiologie infecțioasă în înțelesul clasic al noțiunii de agent patogen transmisibil. Identificarea acestora este corelată cu apariția modificărilor intime de la nivelul SNC, caracterizate printr-o balonizare vacuolară, localizată în neuroni și celulele nevralgice care conferă țesutului nervos aspect spongios. Pe lângă aceste modificări, se găsește o glioză generalizată și o depopulare neurală, fără a fi prezente formații de tipul nodulilor sau a degenerescenței neuronale fibrilare de tip Alzheimer sau aspecte de tipul inflamațiilor perivascularare limfoplasmocitare.

Această lipsă de semne inflamatorii a justificat încadrarea acestora printre bolile degenerative poligeneratoare de tipul polio-encefalopatiilor spongiforme preselină, care se manifestă la om sub următoarele forme clinice:

- forma clasică corticală striată
- forma corticală

- forma cortico-spinală
- forma corticală strio-cerebeloasă
- forma talamică

În 1965 Gajdusek a demonstrat transmisibilitate la cimpanzeu a bolii Kuru. Consecutiv acestei descoperiri, polioencefalitele spongiforme au fost considerate boli infecțioase, transmisibile prin virusuri lente neconvenționale cu o perioadă de incubație foarte lungă – de ordinul anilor. Ulterior, Prusiner a introdus termenul de „PRION” pentru a defini această entitate: o moleculă proteică infectată.

În urmă cu mai puțin de 25 de ani, se diagnostică și o encefalopatie spongiformă la bovine, cu evoluție de lungă durată și cu sfârșit fatal (exitus).

Odată cu aceste semnalări, între prima boală (scrapie la oaie în 1732 în Germania) boala este ulterior semnalată al om, iar ulterior la este menționată la rumegătoare mari și mici, domestice și sălbatice, la ghepard, la lemuri etc.

În cele ce urmează se vor descrie pe scurt principalele specii ca și metodele de diagnostic și măsurile de combatere pentru a se preveni extinderea acestora.

11:45-12:00

36

ÎNTRU PLĂGILE EGIPTULUI ȘI PLĂGILE ECOLOGICE ALE LUMII MODERNE

Prof. univ. dr. **GHEORGHE MUSTAȚĂ**, Mb. Titular AOSR, S4,

Prof. univ. dr. **MARIANA MUSTAȚĂ**

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Sunt cunoscute plăgile (urgiile) cu care Domnul Dumnezeu a lovit Egiptul pentru a înfrânge îndârjirea cu care faraonul se opunea eliberării și plecării evreilor. Plăgile Egiptului sunt fenomene naturale pe care Dumnezeu le-a dezlănțuit ca semne ale puterii sale.

Omul, ființă rațională, ar trebui să înțeleagă sensul și semnificația urgiilor cu care Dumnezeu a lovit pe egipteni și cu care ar putea să ne lovească și pe noi, dacă ne comportăm așa cum ne comportăm acum.

Considerându-se rege al creației, omul a deturnat sensul conceptului de stăpân al naturii, permițându-și intervenții în natură, de cele mai multe ori în scopuri meschine, înainte de a o cunoaște cu adevărat, provocând grave perturbări, care pun sub semnul întrebării nu doar existența sa, ci și a întregii planete.

Dacă Dumnezeu a declanșat cele zece plăgi pentru a-i pedepsi pe faraon și pe egipteni pentru comportamentul lor, omul provoacă, prin întoarcerea sa

împotriva naturii și prin încălcarea celor zece porunci date de Dumnezeu lui Moise, plăgi ecologice care sunt neînchipuit mai puternice și mai distrugătoare.

Homo sapiens sapiens nu pare atât de inteligent pe cât s-a autoproclamat. Prin comportamentul său irațional a reușit să distrugă și să murdărească în mare parte Pământul și să-și pună propria existență în pericol prin dereglările pe care le-a provocat în natură: în ape, în sol, în aer, în cosmos și chiar în organizarea societății umane.

Ce reprezintă efectul de seră provocat de om și încălzirea globală a planetei, distrugerea ekranului de ozon, deteriorarea solului și deșertificarea intensă din ultimele decenii, extinderea lipsei de apă, poluarea, murdărirea planetei, terorismul și antiterorismul, denaturarea hranei și micșorarea biodiversității, decât plăgi ecologice care, odată declanșate, pot pune în pericol existența vieții pe Terra și a întregii planete.

Se impune smerirea omului, reîntoarcerea sa la natură și conviețuirea în armonie cu ea, după poruncile date de Dumnezeu.

12:00-12:15

37

RELIGIA-MEDICINA, O RELAȚIE BINECUVÂNTATĂ

Dr. Med. **VIRGIL RĂZEȘU**, Membru titular fondator AOSR, S8, **Piatra Neamț**

și Dr. Med. **COSTACHE ANDONE**, Membru titular fondator AOSR, S8, Președinte Fil. **Piatra Neamț**

Pornind de la ceea ce se spune în general, că preotul se îngrijește de sufletul omului, în timp ce medicul se ocupă doar de trupul acestuia, autorii, cu o îndelungată experiență profesională, scot în evidență nu numai unicitatea ființei umane ci și întrepătrunderea celor două aspecte „spirit-materie” ale aceluiași întreg ca și influențele lor asupra proceselor de vindecare, asupra bolnavilor dar în egală măsură asupra medicilor.

Pledoaria lor se adresează medicului care, prin educație și prin experiență tot mai bogată în procesul de vindcare, devine un profund credincios.

Este binecunoscută aserțiunea lui André.

Poate însă că nici o altă știință modernă, decât medicina și mai ales genetica și biologia celulară, nu-l apropie mai mult pe om de Dumnezeu. Universalitatea codului genetic a fost prima mare lovitură dată darvinismului încă din anii '60 ai veacului nostru, motiv pentru care ideologia comunistă numea genetica “femeia de stradă a imperialismului” și până prin anii '70, s-a interzis total studierea ei în facultăți.

Progresele recente în domeniul imunologiei medicale, markerii antigenici, complexe majore de histocompatibilitate, comunicarea intercelulară, interleukinele, apoptoza (sau moartea celulară programată!), sunt tot atâtea argumente – multe de strictă specialitate – care trimit cu mintea la cauza primară a tuturor acestora – Dumnezeu Creatorul.”

12:15-12:30

38

O MAMĂ ȘI MUZICA ... CELESTĂ

Dr. Med. VIRGIL RĂZEȘU, Membru titular fondator AOSR, S8, Piatra Neamț

Autorul evocă un episod petrecut în realitatea imediată, cu toate implicațiile sale de ordin afectiv, prilejuit de puterea credinței, în jocul întâmplării, din care o femeie plină de credință află ce nu știa și se dovedește și mai întărită în credință.

Aceeași întâmplare dar în context diferit, conferă caracterul de autenticitate și frumoasă amintire întregii istorii.

12:30-12:45

39

Prof. Univ. Dr. RADU REY, București
Știință, Religie și munte

12:45-13:00

40

CEARTA UNIVERSITARILOR DIN PARIS ÎN SECOLUL AL XIII-LEA

*Prof. univ. dr. RADU ȘTEFAN VERGATTI, Membru titular AOSR, S11,
Universitatea „Valahia” Târgoviște*

Universitatea din Paris, cea mai vestită din Europa, a cunoscut în secolul al XIII-lea o vie și profundă ceartă între universitari. Atunci au sosit în Universitate traducerile, în limba latină, a operelor marilor filosofi antici greci, în frunte cu Platon și Aristotel. S-a pus problema ce se întâmplă dacă ei contraziceau principiile dogmei. Misticul Giovanni Bonaventura s-a pronunțat pentru interzicerea circulației operelor filosofilor antici. Siger de Brabant, Boece de Dacie și cei din grupul lor au cerut o analiză a textelor sub forma unei dispute. În fine, Toma d'Aquino a afirmat că au dreptate și filosofii antici și

principiile dogmei, iar când se ajunge la o contradicție, are dreptate dogma. Poziția lui împăciuitoare nu a fost acceptată de Biserica Catolică. În 1273, episcopul Parisului, Etienne Tampion, l-a excomunicat.

13:00-13:15

41

CS1 Prof. Dr. Ist. **VASILE BORONEANȚ**, Membru titular AOSR, S11
Probleme ale religiei preistorice pe teritoriul țării noastre

13:15-13:30

42

CETATEA CORONA. CIVILIZAȚIA DIN CARPAȚI

Dr. LIVIU PANDELE, Brașov, președintele DACIAGRUP

Denumirea de KRONSTADT dată Brașovului provine de la KRONOS – zeul timpului. Acest zeu, în mitologia geto-dacilor, după cum afirmă istoricul antic Mnaseas, corespundea lui Zalmoxis. Strămoșii noștri având o credință uraniană, ridicau pe înălțimi, în cinstea zeului pe care îl adorau, altare, temple, oracole și zigate. În Brașov se află o astfel de înălțime cu denumirea de TÂMPA (ce provine de la "tempus - temporis") denumire ce demonstrează că în antichitate era sub protecția lui Zalmoxis (Kronos). Pe Tâmpa a fost identificată o cetate construită pe ruinele unei vechi cetăți dacice. De altfel, un cărturar sas, Jekelius, confirmă existența acesteia.

Valea Putredă (Valea Cetății) ne reamintește obiceiul geto-dacilor de a ține trupurile celor decedați timp de 40 de zile înfășurate în piei de animale și agățate în pom. Muntele Postăvarul s-a numit Muntele Ruia, denumire ce provine de la Rajac și se traduce liber din limba sanscrită prin Muntele Regelui. În Muntele Postăvarul se găsesc Crucurul Mare și Crucurul Mic, nume ce atestă că aici se executau măsurători astronomice. Denumirea de Scaunul Predicatorului confirmă existența unui "scaun al zeului" în acest nod orografic. Ipoteze de lucru, duc existența Brașovului către secolele X-XVI î.Hr, istoria acestuia fiind reflectată în Upanishade.

Șarpele - simbolul lui Zalmoxis (Kronos), împreună cu soarele se află și azi pe porțile scheienilor, cei care de peste 2000 de ani duc cultul frăților peste generații.

Perpetuarea a două obiceiuri: JUNI DIN SCHEII BRAȘOVULUI și IEȘIREA LA CHETRE confirmă că aici a fost o zonă sacră, a cultului lui Zalmoxis.

Civilizația Europei s-a născut în Carpați, iar adevărata istorie a lumii pleacă din Har-deal. Pentru a veni cu câteva argumente științifice despre importanța școlilor sacerdotale din zona Brașovului și marile școli de Misterii ale Solomonarilor, vă relatăm câteva aspecte: Austin Henry Lazard anterior Friedrich Georg Grotefend, au pus bazele descifrării scrierii cuneiforme descoperind în nisipul irakian, 70000 de tăblițe de lut ars. Academicianul Boris Perlov de la Academia rusă de știință, demonstrează ca lutul folosit la plăcuțele sumeriene este de origine din Har-deal. Descoperirea altor plăcuțe de acest fel la Tărtăria de Mureș, de către profesorul Vlăsa, expertizările făcute în Germania de către un specialist în chimie anorganică, atestă faptul că plăcuțele transilvane sunt mai vechi cu aproximativ 1000 de ani, dar... și unele și altele au aceeași compoziție chimică cu pământul Ardealului!

Un alt argument al importanței centrelor de Misterii de la Brașov acolo unde erau depozitate adevăratele Pietre ale lui Solomonius – marele sacerdot dac descendent al lui Zalmolxis – este acela că timp de peste 3 invazii, perșii, conduși de Cyrius, Xerses, Darius, au încercat să cucerească Geto-Dacia. Armate de milioane de oameni au încercat să o invadeze dar nu au reușit. Oare ce căutau ei în Dacia? Dar mai ales cine i-a respins?! De ce, dar mai ales pentru ce doreau aceștia să invadeze Dacia? Cumva pentru a intra în posesia științelor primordiale ale Hiperboreei – cunoștințe lăsate de vechii atlantiți?! Interesant este faptul că manualele de istorie nici nu recunosc aceste războaie, dar dovezi ale existenței acestor bătălii aduc... Leonardo da Vinci – mare maestru al Prioriei Sionului, Peter Paul Rubens prin picturile ce o ilustrează pe regina Tomiris (pictate în 1620 și 1625) și care se află în Fine Arts Museum Boston și în Muzeul Luvru, precum și picturile lui Van Wynghe (1544) din Brussels Museum... mărturii reflectate în opere existente în marile muzee ale lumii. Oare ei ce știau?

13:30-13:45

43

LECTURÂND BIBLIA CA LAIC CREȘTIN-ORTODOX

Dr. Ing. DAN ION PREDOIU, Membru titular AOSR, S6, București

În regimul trecut, în plină propagandă ateistă, în biografia marelui om de cultură și scriitor rus Lev Tolstoi, a fost inserată informația că genul literaturii mondiale, la vârsta de 45 de ani a citit Ecclziastul din Vechiul Testament care evocă deșertăciunea vieții pămâtenene. „Deșertăciune a deșertăciunilor... totul este o deșertăciune” – chintesență a înțelepciunii, principala temă a mesajului îndeamnă la respect și dragoste de Dumnezeu.

În lume sunt difuzate Biblii în proporții uriașe, tipărite de cultele protestante. Din aceste Biblii lipsește un capitol important din Vechiul Testament, intitulat „Cartea înțelepciunii lui Iisus, fiul lui Sirah” (Ecleziasticul), care cuprinde sfaturi de o deosebită valoare pentru relațiile interumane.

Principiile de bază ale religiei creștine sunt sintetizate în Noul Testament, în Evanghelia lui Matei, capitolele 5-8, care îndeamnă la milă, blândețe, dragoste de dreptate, suferirea răului și iubirea dușmanului.

Unul dintre cele mai reprezentative pasaje din Biblie îl constituie capitolul 13 din Corinteni I din Noul Testament, aliniatele 1-13, a cărei temă este Dragostea.

Faptul că între „credință”, „speranță” și „dragoste”, Biblia precizează că cea mai mare dintre ele este Dragostea, definește clar specificul religiei noastre creștine.

LANSARE DE CARTE DAN ION PREDOIU

*Eminescu istoric, prețuit de Nicolae Iorga * Mileniul
întunecat*

(1000 de ani de interzicere a denumirilor de dac și de Dacia),

Ed. Muzeul Literaturii Române, București, 2007.

44

Prof. Univ. Dr. MIRON SCOROBETE

Dacia edenică

